Második üzenet

Az annai szolgálat

Igeolvasmány: 1Sám 1,1 – 2,11. 18-21. 26

I. Fel kell ismernünk, hogy mi az Úr helyreállító munkája; az Úr helyreállító munkája felépíteni Siont, ami a győzteseket jelképezi abban a vonatkozásban, hogy ők Krisztus Testének a valósága a szent város, az Új Jeruzsálem, kiteljesítéséhez:

A. Sion Dávid király városa (2Sám 5,7), Jeruzsálem városának középpontja volt, ahol megépítették a templomot mint Isten földi lakóhelyét (Zsolt 48,2; 9,11; 74,2; 76,2b; 135,21; Ésa 8,18).

B. Az Ótestamentumban ott volt Jeruzsálem városa Sionnal mint a középponttal; a tipológiában a gyülekezeti élet a mai Jeruzsálem; a gyülekezeti életen belül lennie kell egy győztesekből álló csoportnak, akik a tökéletesített és érett Isten-emberek, ezek a győztesek pedig a mai Sion – vö. Jel 14,1-5.

C. Mint a szent város, Jeruzsálem, fénypontja és szépsége (Zsolt 48,2; 50,2), Sion jelképezi a győzteseket mint a gyülekezet csúcspontját, középpontját, felemelkedését, megerősödését, meggazdagodását, szépségét és valóságát (48,2. 11-12; 20,2; 53,6a; 87,2).

D. Jeruzsálem jellemzői, élete, áldása és megalapítása Sionból származnak – 1Kir 8,1; Zsolt 51,18; 102,21; 128,5; 135,21; Ésa 41,27; Jóel 3,17.

E. A győztesek mint Sion jelentik Krisztus Teste valóságát, és a helyi gyülekezetekben kiteljesítik a Test felépítését, hogy elhozzák a kiteljesített szent várost, az Új Jeruzsálemet, a legvégső Szentek Szentjét mint Isten lakóhelyét az örökkévalóságban (Jel 21,16; vö. 2Móz 26,2-8; 1Kir 6,20); az új mennyben és új földön a teljes Új Jeruzsálem Sionná lesz, az összes hívővel mint győztesekkel (Jel 21,1-3. 7. 16. 22).

F. A Jelenések könyvében Sion, a győztesek, az, amit az Úr akar, és amit fel fog építeni; ez az Isten szent Igéjében lévő szellemi kijelentés benső valósága; igazán mindenre elszántnak kell lennünk, hogy bármi áron imádkozzunk, és hogy megfizessük az árat épp úgy, ahogy Pál apostol tette – Ef 6,17-18; Kol 4,2; Fil 3,8-14.

G. A válaszunk az Úr győztesekért szóló jelenkori elhívására az, hogy vitálissá tétetünk; amikor valaki vitális, akkor élő és aktív, egységben az élő és cselekvő Istenünkkel; Isten földi haladása az Ő örökkévaló ökonómiája megvalósításához végső soron a győzteseken keresztül történik meg.

H. Ezen az elbitorolt földön ott van Jehova hegye, Sion hegye, ami teljes mértékben nyitva áll az Úr számára, és teljes mértékben az Ő birtokában van; a győztesek, akiket Sion jelképez, jelentik a hídfőállást, amelyen keresztül az Úr mint a dicsőség Királya vissza fog térni, hogy a királyságaként birtokba vegye az egész földet – Zsolt 24,1-3. 7-10; Dán 2,34-35; 7,13-14; Jóel 3,11; Jel 11,15; 19,13-14.

I. Az imádkozáson kívül nincs más út Isten örökkévaló ökonómiája csúcspontjának, Krisztus Teste valóságának eléréséhez; az, hogy a győztesekké mint Krisztus Teste valóságává válunk, hogy Krisztus

menyasszonya legyünk, le fogja zárni ezt a kort, a gyülekezet korát, és vissza fogja hozni Krisztust mint a dicsőség Királyát, hogy elfoglalja, birtokba vegye és uralja a földet a győzteseivel a királyság korában – 7-9. vers; 20,4-6; Zsolt 24,7-10.

II. Sámuel első könyve megmutatja nekünk a tipológiában Krisztusnak mint a Királynak (akit Dávid jelképez) a bevezetését a királyságával:

A. Éli alatt a régi ároni papság megkopott és leáldozóban volt (2,12-29), és Isten egy új kezdetre vágyott az örökkévaló ökonómiája megvalósításához:

1. A Bírák könyvének tartalma abból tevődik össze, hogy Izrael fiai bíztak Istenben, elhagyták Istent, az ellenségeik legyőzték őket, és a nyomorúságukban megtértek Istenhez; amikor az Úrhoz fordultak, Ő támasztott egy bírát, aki megszabadította őket az elnyomóik kezéből, de amikor meghalt a bíra, visszatértek a gonosz útjaikhoz, és újra romlottá lettek (1,1-2; 2,11 – 3,11); ez egy hétszer megismételt ciklussá lett a Bírák könyvében.
2. Sok éven át a gyülekezet egyszerűen Izraelnek a bírák alatti történelmét ismételte, de ma Isten Sámueleket, győztes nazireusokat akar (4Móz 6,1-9 és lábjegyzetek), akik el fogják hozni Krisztust, az igazi Dávidot, mint az uralkodó Királyt az ezeréves királyságával, amelyben a győztesek fényleni fognak, mint a nap az ő Atyjuknak királyságában (Mt 13,43).
3. Ma az Úrra kell néznünk valami újért, egy új ébredésért, ami ezt a kort a sátáni káosz közepette fennálló gyülekezet korából a Király és az ezeréves királysága korába fogja fordítani.

B. Sámuel megszületéséhez Isten a színfalak mögött indított el dolgokat; egyrészt bezárta Anna méhét; másrészt előkészítette Peninnát, hogy bosszantsa Annát, „hogy felingerelje őt, mivel Jehova bezárta az ő méhét" (1Sám 1,5-6); évről évre, amikor Anna felment Jehova házába, Pennina olyan mértékben bosszantotta őt, hogy sírt és nem evett (7. vers).

C. Ez imádkozásra kényszerítette Annát, hogy az Úr adjon neki egy fiúgyermeket; Anna imádságát, amelyben fogadalmat tett Istennek, nem Anna kezdeményezte, hanem Isten; Isten örült Anna imádságának és az ígéretének, és Ő megnyitotta a méhét (10-11. 20. vers); Anna megfogant, szült egy gyermeket, és Sámuelnek nevezte (jelentése: „Isten meghallgatott" vagy „Istentől kért").

D. Isten késztetni tudta Annát mint egy olyan embert, aki egy volt Vele az élet vonalán; az élet vonala az a vonal, ami világra hozza Krisztust Isten népe élvezetéért, hogy Istennek a földön legyen egy királysága, ami a gyülekezet mint Krisztus Teste (Mt 16,18-19; Róm 14,17-18; Ef 1,22-23), a Háromegy Isten valódi organizmusa; amíg Isten el tud nyerni egy ilyen személyt, aki egy Vele az élet vonalán, van Neki egy útja a földön (1Sám 1,1 – 2,11. 18-21. 26).

E. Valójában nem emberi lény volt Sámuel eredete; Isten volt a valódi eredet, aki szuverén módon és titkon motiválta az Ő népét; Anna imádsága Isten szívvágyának visszhangja, kimondása volt; ez az isteni haladással való emberi együttműködés volt Isten örökkévaló ökonómiája végrehajtásához:
   1. Anna imádsága azt mutatja, hogy Isten haladása az Anna imádságára adott válaszával egy olyan nazireus, győztes létrehozása volt, aki abszolút Isten vágya beteljesítéséért – 1,10-20.
   2. Egy nazireus olyan ember, aki teljes mértékben odaszánja magát Istennek, olyan ember, aki Istent a Királyának, Urának, Fejének és Férjének fogadja el, és olyan ember, akit nem érdekel a világi örömök élvezete; már a megszületése előtt Sámuelt az anyja arra szánta oda, hogy egy ilyen ember legyen.

III. Sámuel első könyve egy olyan szolgálatot képvisel, amely elhozza a Királyt a királyságával; ezt „az annai szolgálat"-nak hívhatjuk:

A. Pennina és Anna két, lényegében eltérő alapelvet és két, lényegében eltérő szolgálatot képvisel (1,2. 4. 7); Anna szolgálata csak a Király elhozása volt, nem pedig az, hogy sok gyermeke legyen; Pennina szolgálata az volt, sok gyermeke legyen, vagyis egy szolgálat sok eredménnyel; Pennina és a gyermekei képviselik Isten népének a többségét, de egyiküknek sincs köze a kor átfordításához Krisztusnak mint a dicsőség Királyának a visszahozatalára.

B. Anna útja nem egy könnyű út volt, és Pennina hasonlítgatásai és gúnyolódásai ezt még nehezebbé tették; azoknak, akik Annák akarnak lenni, üldöztetésre, megvetésre, sírásra és böjtölésre kell felkészülniük.

C. Ez nem csupán arról szól, hogy hányat tudunk megmenteni, hanem arról, hogy Isten megkapja a győztesekből álló csapatát; Isten egy olyan népre akar szert tenni, akik képesek imádkozni és elhozni a királyságot Krisztussal mint a Királlyal és a győzteseivel mint a társkirályokkal.

D. Anna imádsága volt az eszköz Sámuel megszületéséhez; az imádságainknak győztesek világrajövetelét kellene eredményeznie; a győztesek előállításáért imádkoznunk kell egységben a mennybement Krisztussal az Ő mennyei szolgálatában a felerősödés szakaszában – Jel 1,4; 3,1; 4,5; 5,6; 2,7. 11. 17. 26-29; 3,5-6. 12-13. 21-22.

E. Anna elérte azt a pontot, hogy nem tudott továbbmenni egy fiú nélkül; elérte azt pontot, hogy kellett neki egy fiú; a fiú az 1Sámuel 1-ben a győztes, testületi férfi-gyermeket [Károli: fiúmagzat] jelképezi a Jelenések 12-ben, azt, aki átfordítja a kort, hogy elhozza a Királyt a királyságával:
   1. Isten legfontosabb korszakváltó lépése a Jelenések 12-ben szereplő férfi-gyermekkel látható meg, aki Krisztusból mint a vezető Győztesből és belőlünk mint az Őt követő győztesekből áll; mivel Isten le akarja zárni ezt a kort, és el akarja hozni a Király korát a királyságával, szüksége van a győztes, testületi férfi-gyermekre mint az Ő korszakváltó eszközére.

2. A férfi-gyermek elragadtatása lezárja a gyülekezet korát, és elhozza a királyság korát; az elragadtatás után van egy nagy szózat a mennyben, amely ezt mondja: „Most lett meg az üdvösség és az erő, és a mi Istenünk királysága, és az Ő Krisztusának hatalma" – 10. vers.

IV. Anna tapasztalata megmutatja, hogy a keserűségünk közepette ki kell öntenünk a lelkünket az Úr előtt (1Sám 1,6. 10. 15-16); a 2Mózes 15-ben Izrael fiai Mára keserű vizeihez értek; amikor zúgolódott a nép Mózes ellen, ő Jehovához kiáltott, és mutatott neki Jehova egy fát, és bevetette azt a vízbe, és a víz megédesedett (22-25. vers):

A. A fa, amit az Úr Mózesnek mutatott, az élet fáját jelképezi; a Jelenések 2,7 beszél az élet fájáról; a görögben a *fa* szó itt ugyanaz a szó, mint ami az 1Péter 2,24-ben szerepel a *fa* szóra:

1. Az élet fája a Jelenések 2,7-ben a megfeszített (amire a fa utal mint egy fadarabra – 1Pt 2,24) és a feltámadt (amire Isten élete utal – Jn 11,25) Krisztust jelképezi; így mondhatjuk azt, hogy a Mózes által a keserű vizekbe vetett fa a megfeszített és feltámadt Krisztus volt mint az élet fája.
2. Amikor imádságban az Úrhoz kiáltunk, akkor Ő mutat nekünk egy látást a megfeszített és feltámadt Krisztusról mint az élet fájáról; az imádságunk útján, a lelkünknek az Úr előtt való kiöntésével a lényünk keserű vizeibe vetjük ezt a fát; ekkor ezek a keserű vizek az Ő jelenléte édes vizeivé változnak át.

B. Anna imádsága az ő keserű körülményeiből és a keserű lényéből jött elő (1Sám 1,6. 10); azt mondta Élinek, „Szellemben elnyomott asszony vagyok én [. . .] a lelkemet öntöttem ki Jehova előtt [. . .] az én aggodalmamnak és felingerlésemnek nagyságából szólottam eddig" (15-16. vers [angol ford.]); a Zsoltárok 62,8 azt mondja, „Bízzatok Őbenne mindenkor, ti népek; öntsétek ki Előtte szíveteket; Isten a mi menedékünk. Szela"; az ilyen imádság, aminek célja kapcsolatba lépni Istennel, őszintén kimondott, szívből jövő, hiteles szavakból áll.

C. Valahányszor keserű körülmények között vagyunk, és keserűek vagyunk a lényünkben, ki kell öntenünk az Úrnak a lelkünket a szívünkkel oly módon, hogy valódiak és őszinték vagyunk Vele; az ilyen imádság előállítja a győzteseket, akik el fogják hozni a Királyt a királysággal.

D. Amikor „keserű vizekhez" érünk, fel kell ismernünk, hogy Isten szuverén módon és titkon arra késztet minket, hogy mindenre elszánt módon imádkozzunk nemcsak a mi belső meggyógyulásunkért (2Móz 15,26), hanem még inkább a győztes nazireusok előállításáért, akik együtt fognak működni Vele, hogy elhozzák a Királyt a királyságával – Isten neve felséges lesz az egész földön (Zsolt 8,1), és a világ királysága a mi Urunknak és az Ő Krisztusának királyságává lesz, és Ő örökkön örökké fog uralkodni (Jel 11,15).

© 2021 Living Stream Ministry